

Sluší tedy na žádost st-le, kterou podal jako státní občan rumunský, hleděti jako na novou žádost o udělení visa do pasu rumunského a tím jako na novou žádost o povolení k pobytu v území čsl. republiky pro státního občana rumunského.

Avšak na udělení visa k delšímu pobytu v území republiky čsl. nemá cizí státní příslušník právního nároku a nelze proto shledati nezákonným, když žádost st-lova k tomu směřující byla nař. rozhodnutím zamítnuta.

Č. 4181.

Domovské právo: Okolnost, že se obyvatel obce, který do ní příslušným není, přestěhoval do své obce domovské proto, že obec pobytu jej vypověděla z bytu, nečiní sama o sobě jeho vzdání se pobytu v obci té nedobrovolným a působí tudíž přetržení jeho pobytu v obci té ve smyslu § 2 odst. 3 zák. o právu dom. z r. 1896.

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 2567.)

V ě c: Obec B. proti zemské správě politické v Praze o domovskou příslušnost Matěje F.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnuto odvolání stěžující si obce z výměru osp-é v J. z 5. prosince 1921, jímž podle § 6 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. rozhodnuto, že Matěj F., narozený roku 1885, dosud příslušný do B., podle § 2 cit. zák. nároku na výslovné přijetí do domovského svazku obce D. nenabyl a tudíž nyní do obce té domovským právem nepřísluší.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Nesporno jest mezi stranami, že Matěj F. od dosažené svéprávnosti, t. j. od r. 1909 bydlil v obci D. nepřetržitě až do dne 8. září 1917, kdy byv obcí ze svého bytu vypovězen, z obce té s celou svojí rodinou a bytovým zařízením se odstěhoval do obce B., kdež pak bydlil až do 16. května 1918, načež se přestěhoval zpět do obce D., že i po dobu svého bydlení v obci B. zůstal nepřetržitě ve službě Karla D. ve D., pro jehož hospodářství byl tehdy sprostěn služby vojenské, že pak nadále bydlil nepřetržitě v D. až do dne 7. února 1920, kdy obec B. požádala obec D. o přijetí jeho do svazku domovského, a že po celou tu dobu veřejné dobročinnosti na obtíž nepadl.

Sporným jest jediné, zda shora uvedeným pobytem Matěje F. v obci B. nastalo přetržení jeho dosavadního dobrovolného a nepřetržitého pobytu v D. ve smyslu § 2, odst. 3 cit. zák. čili nič. Kdežto totiž žal. úřad uznal pobyt ten za přetržení dosavadního pobytu v D., dovozuje stížnost, že jej za takovéto přetržení uznati nelze.

Stížnost namítá tu v první řadě nezákonnost nař. rozhodnutí, ježto prý nelze mluvit o dobrovolném vzdání se dosavadního pobytu v D., kdyžť Matěj F. byl obcí tou výpovědí z bytu přímo donucen, aby se z obce vystěhoval. Názoru tomuto přisvědčiti nelze. Okolnost, že st-l pro výpověď danou mu z obecního bytu z obce D. se vystěhoval, neodnímá ještě jeho vzdání se pobytu v této obci charakteru dobrovolnosti,

neboť abstraktně měl st-1 vždy možnost přestěhovat se v téže obci do bytu jiného a tedy pobytu v obci té se nevzdát, že pak v konkrétním případě snad možnost takové neměl — což ostatně stěžující si obcí ani tvrzeno není — na právní poyaze jeho odstěhování z obce ničeho nemění.

Další námitky stížnosti brojí proti zjištění žal. úřadu, že se Matěj F. odstěhoval z obce D., aniž měl úmysl tam se opět vrátiti. Otázka, zda Matěj F. při svém odstěhování z D. takovýto úmysl měl či neměl, jest otázkou skutkovou, jejíž zodpovědění může nss zkoumati pouze s hlediska § 6 zák. o ss a nemůže tedy přezkoumávat, zda žal. úřad správně hodnotil jednotlivé průvody, zejména výpovědi v tom směru učiněné. — —

Č. 4182.

O b e c n í v o l b y. — O k r e s n í s a m o s p r á v a: I. Je přednosta okresního ústavu pro zprostředkování práce vyloučen z volitelnosti do obecního zastupitelstva obce příslušného zastupitelského okresu (§ 5, odst. 2 vol. řádu ob.)? — II. Rozdíl mezi úředníky o k r e s u a úředníky o s k?

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 3065.)

V ě c: František F. v B. proti okresní správě politické v D. o volitelnost do obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím uznala osp v D. na základě § 53 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb. volbu st-le za člena ob. zast. v B. za neplatnou z důvodu, že jmenovaný jest jako přednosta okr. ústavu pro zprostředkování práce v P. skutečným úředníkem osk v D., které přísluší přímá moc dohlédací nad obcí B., a jako takový dle odst. 2 § 5 cit. zák. za člena ob. zast. volen býti nemůže.

Do rozhodnutí podána jest stížnost, o které nss uvažoval takto:

Stížnost uznávajíc, že obec B. stojí přímo pod dozorčí mocí osk v D., namítá především, že st-1 není úředníkem o k r. v ý b o r u resp. osk., jak se tvrdí v nař. rozhodnutí, nýbrž úředníkem o k r e s u.

V tom má sice stížnost pravdu, ježto přípisem zsv-u v Praze z 2. října 1923 bylo k dotazu sděleno žal. úřadu, že st-1 jako přednosta okr. zprostředkovatelný práce jest definitivním okresním úředníkem; avšak tím není ještě sporná otázka vyřešena, Vždyť v pojmu úředníků okresu nutno spatřovati dvě skupiny úředníků. Jednak ony, kteří jsou ustanoveni pro okr. výbor, resp. osk-i, jednak ony, již nestojí ve svazku organizačním, jenž zahrnuje úřednictvo přímé okresní správy, jsouce ustanoveni pro úřadování při ústavech, jichž správa jest od vlastní správy okresu oddělena a na ní nezávislá.

Ježto § 5 č. 2 cit. zák. chtěl z volitelnosti vyloučiti jenom ony úředníky, kteří jsou členy správního úřadu, jemuž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací, jsou předpisem tím míněni jen úředníci druhu prvního, nikoliv i úředníci ústavů posléz vzpomenutí. K náležitému posouzení, zda st-1 jako správce okresní zprostředkovatelný práce spadá do počtu